

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Mai multă cinste împrumutată!

Pentru că: unde-i unul nu-i putere — Dar: o mână spală pe cealaltă. Și amândouă fața — Care-i, deci, cheia binelui și a propășirii?

de prof. **DUMITRU NEDA**

Așa ne-a făcut Dumnezeu pe noi oamenii: s'avem lipsă unii de alții. De aceea n'a înzestrat pe nime cu toate darurile în măsura cea mai deplină cu putință, fără unuia i-a dat un dar deosebit, altuia altul. Unuia o pornire precumpănitoare, altuia alta. Astuia un talant, aluia mai mulți. Mie atâta, ție atâta; ei și lui mai știu eu ce și cât. Nimănuia însă nu i-a dat tot și de toate.

Și bine e cum e. Lumea învrăstată e și mai frumoasă și mai prietenoasă. Ferească Sfântul să fie toți oamenii la fel de bogați, ori la fel de calici; la fel de voinici ori la fel de becisnici; la fel de pricepuți în toate, ori la fel de slabi la minte. Vorba ceea: Eu boier, tu boier, — cine să mai scoată turma'n imasă? Viața are multe nevoi și la toate trebuie să le facem față. Și fiindcă unul singur, oricine ar fi el, nu-i în stare să împlinească toate celea, vrând-nevrând caută să ceară și ajutorul semenului său. Că apoi acest semen e potracăr ori purcar, din partea cinstei cu carea-i datorăm pentru că ne-a sărit într'ajutor, cam tot acolo suntem: amândurora le datorăm recunoștință și respect. Pentru că amândouă ne-au făcut câte-un bine de care aveam lipsă. Și cui și-a făcut bine îi rămâi îndatorat câte zile ai. Dacă ai suflet și obraz.

Lucrul acesta nu vrea să-l înțeleagă multă lume. Măcar că nu este nime care să n'albă mil și sute de pricină să poarte stimă adâncă la o sumedenie de binefăcători, cunoscuți și necunoscuți. Luăm, așa spre o pildă, — hai să zicem la nimereală, — pe Florea Brădulețu, gospodar din Curmătură. Cătoră nu le datorează acest sătean de bine cu mulțumită și dragostel întâiu și 'ntăiu părinților trupești: lui badea Neculai și lileiței Safta. Fără de ei, una: nu era pe lume; alta: creștea ca vai de capul lui, de se întâmpla să-i piardă înainte de vreme. Așa: aleargă Culă din zori în noapte; veghează Saftă; trageți-vă dela gură amândouă, ca să-i ajungă și să-i prisosiască lui Florică și să se ridice, ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir. — Vin părinții sufletești: preotul și învățătorul. Unul îl spală de întinăciunea păcatului, îl scaldă, încă de mic, sufletul în roua cerului, îl povățulește tot mereu pe calea mântuirii și îl ține în legăturile fiești cu Făcătorul; celalalt îl curăță mintea de tina neștiinței, îi pune în mâini făclia învățaturii ca să nu se poticnească pe cărările vieții acesteia. Și câți alții nu stau în slujba lui Florea! Nevasta îi deretică prin casă, îi pune în rând

ograda, poartă grija grădinii, și îi mai ajută și la lucrul țarinii, pe lângă aceea că toarce, coasă, țese, spală, pregătește ale gurii și își cheeltuie viața cu creșterea pruncilor. Sute și mii lucră prin băi și fabrici pentru ca pe masa lui să fie sare, zahăr; în lampa lui petrol, pe casa lui țigla, în ferestrele lui geamuri, în brazda lui plug, în mâna lui coasă, secure, sapă, cuțit, la ușa lui zar, la gâtul oilor și boilor țilinci și clopoșele.

Și pentru că să-și poată munci în tihnă moșioara, stă de strajă întreaga oștire a țării, cu Vodă în frunte. Pentru că să fie stăpân pe ce-i a lui, și nime să nu-i poată înstrăina agoniseala, ori să-l năpăstuiască cumva, slujbași anume rânduiți trec totul cu deamănuntul în cărțile funduare și veghiază asupra celor cuprinse acolo. Primar, notar, pretor și prefect sunt gata să-i asculte păsurile și să-i ușureze, pe cât se poate, sarcinile. La caz de nedreptățire, avocatul îi ia apărarea; judecătorul îi face dreptate. Țarina-i dată în seama jitarului, oile într'a păcurarului, vacile într'a văcarului, rămătorii într'a purcarului. Precum vedem: mâini frățești de ajutor și proptele în toate părțile.

Și încă n'am gătat-o. Să-l privim pe Florea al nostru dela cap până la picioare și ne vom cruci de ce vom oblici. Pălăria și căciula is de mâna altora. Părul tuns, mustața țesită, barba rasă laudă iscusința barbierului și priceperea fabricantilor de foarfeci și de briciuri. Sumanul l-a făcut croitorul, cojocul l-a făcut cojocarul, șerparul curelarul, opincile opincarului, ciubotele ciubotarului, păpușii păpușarului. Mai adauge lucrul mâinilor străine ce au adunat cânepa, inul și bumbacul din albiturile de pe el, și munca celorlalte mâini din cari au ieșit războiul de țesut, spetele, lțele, suveicile și toate câte mai trebuie până când s'ajungă o cămașă în spate la un gospodar, ca să înțeleagă câți lucră și la un mărunț ca acesta pentru unul singur. Și să nu uităm c'am lăsat afară bucata de pâine albă, cu calea ei lungă prin batoză, prin moară, sită și cuptor până să întăriască inima gazdei. Și câte altele încă! Așa: străzile bine îngrijite, drumurile de țară, podurile peste ape, trenurile, posta, telefonul și telegraful și celelalte binefaceri ale vieții obștești de cari se bucură și Florea al nostru, mulțumită trudei și jertfelor aduse împreună de sute și mii de semeni cari toți, ori îi cunoaște el, ori nu-i cunoaște, au drept la respectul și dragostea lui.

Bine a zis-o un învățat din țara Franțuzului, că noi toți, deja din naștere, suntem încărcăți de datorii față de înaintași și față de toată lumea ce ne împrejmuește. Și tot așa: încărcăți de datorii față de toți și de toate trăim și murim. Gândească-se flecine ce s'ar alege de el dac'ar trebui să se lipsească de tot ce nu poate îndeplini el singur? S'ar sălbătăci cu totul, ori ar trebui să iasă din lume. Vai de viața în care tu caută să fi și doctor și gendarm, și potcovar și hornar, și zidar și lingurar, și ciubărar, și căldărar și plugar și tâmplar, și negustor și vânător, și pădurar și clopotar. Sigur că într'o lume ca aceea glas de clopot nu s'ar mai auzi. Nici cărți și slovă tipărită nu s'ar mai ceti. Căci doar n'o să fabrice hârtia, să scrie învățătura, s'o ferece în litere, să-și facă mașina de tipărit, și să scoată tipăritura acelaș om! Ba nici sunet de cimpoi, de flaut ori de vioară n'ar mai prea descreși frunțile, nici n'ar mai prea aprinde călcățele. Căci și aci: ceterașu-i una și cetera-i alta. Și chiar doagă stricată de-ar fi cetera, trebuie dogar anume pentru ea, dacă-i vorba s'o dreagă

Bun e însă Domnul și milostiv foarte, și înțelepciunii lui nu este număr, cum spune Scriptura. Să-i mulțămim pentru grija ce-a avut-o și o are să venim în lume atât de deosebiți după fire, după pornire, după avere, după putere și după pricopseală. Căci așa e bine. Iar noi toți câți din mila Sfântului facem umbră pământului, — visuri trecătoare suntem doar cu toții, — să ne cinștim unii pe alții, pentru că toți avem lipsă unii de alții, și în ceasul în care am înceta de a ne ajuta împrumutat, după puteri și împrejurări, în ceasul acela ar începe să fie cu neputință viața noastră aici sub soare. A cerșetorului ca o stăpânitorului, a surtucarului ca a ciorecarului. Să ne cinștim tot mai mult, pentru că tot mai multă binecuvântare să pogoare peste noi dela Cel care toate într'u înțelepciune le-a rânduit și cu negrăită bunătate le cărmulește. Căci chela a tot binele și a toată propășirea asta una este: să lucrăm toți împreună, flecare la locul său, unul pentru toți și toți pentru unul, în omenie și frăție. Și Dumnezeu să ne ție.

Legea împotriva hulii lui Dumnezeu. În Italia s'a făcut o lege care pedepsește foarte aspru pe toți cari hulesc și injură numele lui Dumnezeu. O asemenea lege s'a făcut și în Olanda. Anume, văzând deputații, că comuniștii își bat joc de numele cel sfânt al lui Dumnezeu, au adus legea, care pedepsește foarte aspru pe toți cei ce hulesc și injură numele sfânt al lui Dumnezeu. O astfel de lege s'ar putea aduce și la noi, căci mulți hulitori ai numelui lui Dumnezeu sunt și aici.

Urmarea Preasfintei Fecioare Maria

Din latinește

1. Pe calea mântuirii, să urmărim pe Preastânta Fecioară Maria

Caută viața și o vei afla. Eu sunt mamă vieții, pentru că eu am născut pe Acela, care tuturor le-a redat viața pe care au pierdut-o prin păcatul lui Adam.

Puțin folosește viața pământească. Moartea pune capăt acestei vieți. Caută mai bine viața sufletească, căci numai un suflet ai. Și acest suflet e scump și nemuritor.

Viața sufletească este un dar a lui Dumnezeu. Fără de acest dar dumnezeesc, sufletul e slab, neputincios și foarte nefericit.

Urmează vârtuțile mele, pe cari Spiritul sfânt le-a sădit în inima mea, pentru ca să fi vrednică de a fi mama Fiului lui Dumnezeu.

Dacă vei urma pildele Fiului meu, e de ajuns pentru ca să-ți mântui sufletul. Eu sunt mama creștinilor, deci și eu pot să fiu pildă pentru viața lor.

Dragul meu, dacă vrei să-mi urmezi mie, încredete-te în sprijinul și ajutorul meu.

Cine încearcă să-mi urmeze, să nu cugețe, că într'adevăr mă și cinstește.

Mie nu-mi place rugăciunea aceluia, care nu e împodobit cu vârtuțile mele.

Să știi, că orice pot mijloci dela Dumnezeu, deoarece în ceriu stau lângă tronul Fiului lui Dumnezeu.

Nu-mi plac aceia, cari zic că mă cinstesc, dar nu se împodobesc cu vârtuțile mele. Pentru aceștia nu mă întrepun.

Se înșală aceia, cari îmi cer sprijinul, rugându-se, iar vârtuțile mele nu le au.

Nu ascult rugăciunile aceluia, cari nu vreau să părăsească calea fărădelegilor și în-

zădar îmi cer ajutorul aceia cari nu se întorc dela păcate.

Fiule, urmează și deprinde vârtuțile Mamei cerului! Ca și razele scilpitoare ale soarelui, astfel strălucesc în mine vârtuțile fiului meu!

Ascultă cuvintele mele și nu disprețui sfatul binevoitor al mamei tale.

Atunci inima ta va fi plină de mângăiere, sufletul tău se va bucura, iar eu voi fi mama ta. Urmează-mi mie.

Prin rugăciune la mai bine

Sufletul omenesc, scântela dumnezească ce se află în noi, încet încet însetând după Dumnezeu, amăsurat cuvintelor sf. Aug: „Pentru Tine ne-ai creat o Doamne, și sufletul nostru este neliniștit până nu-și află odihnă în Tine”. neîncetat luptând împotriva tuturor lașităților și încercărilor de materializare ale vieții, se ridică părăsind gila și pe un drum despăcat spre culmi cearcă alinare în convorbirea cu Stăpânul tuturor.

Conștii de puținătatea lor, și de lipsa continuă a luminii trimisă de sus, sufletele cu adevărat bune, pun în fața încercărilor de sugrumare a vieții creștinești, respective ale Bisericii, singura putere în stare să reziste și în stare să înoiască întreaga viață spirituală. — Rugăciunea.

Rugăciunea singură este în stare să lumineze mințile alungând vălul îndoelilor și desnădejde din sufletele oamenilor. În ea este promisiunea de-a fi în viitor, ceva mai mulțumit decât în prezent, ea este mănunchiul de raze din care radiază veșnic mulțumire.

Rugăciunea face din piatră burete; face pe oameni să simtă ba chiar să aline și alunge suferințele oamenilor.

În rugăciune își află mângăiere nefericitul care zace pe ruinele fericirii sale pierdute. Prin rugăciune se întărește cel bolnav ca să poată suporta cu resemnare suferințele. Prin rugăciune se mângăie orișicine atunci când soarta-l pune în fața trupului rece al iubitului său soț, frate, părinte etc. — pierdut prin moarte.

În sfârșit cine poate înșira toate cazurile în cari noi aruncați de valurile sorții, numai și numai prin rugăciune ne-am aflat țaria de-a

lupta până în sfârșit și de-a suporta neajunsurile ce ne-au întâmpinat.

Fără de spiritul rugăciunii nu-i viață creștinească. Iar acolo unde viața creștinească se stinge, întunerecul minții și al inimii îl ia locul.

E fapt cunoscut că anticreștinismul de azi în lupta ce o duce în contra altarelor și a preoților, caută să nimicească în primul rând puntea de legătură dintre om și Dumnezeu, — pământ și ceriu, — rugăciunea.

Satana și ingerii lui se frământă azi parcă mai mult decât oricând, pentru aflarea, unui punct de sprijin în care să-și fixeze pârghia de răsturnare a Bisericii.

Hm! Trăim deci vremuri grele, vor zice cel puțin acei cari cu adevărat sunt creștini.

Pe culmile răsăritului apare negura ce învăle sămburele desbinării, a urii și îndobitocirii inimilor.

Dar pe crestele apusului? Stă veșnic trează lumina conștiinței limpeză și sigure. Flacăra izvorâtă din pildele atâtor înaintași face ca și azi în apus să vieze prin sf. Duh Biserica și prin Biserica statul. State vechi se mențin încă destul de bine, în apus. Iar România, zidită abia de un deceniu și jumătate parcă merge tot mai rău. — Cauza? — Lipsa vieții spirituale. Lipsa cunoașterii relațiilor dintre noi și Dumnezeu, sau chiar disconsiderarea aceluia, și ca atare înlăturarea a tot ce ne-ar putea da o idee clară despre noi și Dumnezeu — și încunjurarea deci și a rugăciunii în lumina căreia noi am putea trăi fericiți.

E un rău a trăi fără Dumnezeu, dar e mai rău a susține că trăiești aproape de Dumnezeu, iar tu nu stai niciodată de vorbă cu El.

Ne pretindem a fi creștini? Să dorim a menține în noi conștiința de creștini. — Deci să facem să fie pururea trează și vie convorbirea dintre noi, acei cari cerem, și Dumnezeu, Acel care împarte darurile Sale.

A. M. Petre

Mort de bucurie. Un slujbaș din Budapesta, anume Petri Carol, de 27 ani, a mers la gară să-și aștepte soția pe care n'o văzuse de multă vreme. Când a sosit trenul și și-a văzut soția, de bucurie prea mare a lișinat și căzând peste șine a murit.

Foia „UNIRII POPORULUI”

Mama

— Cel mai dulce cuvânt de pe lume —

de V. Gr. Flueraș

Încercați să spuneți acest cuvânt fără a împreuna buzele de două ori la oaltă.

Nu veți putea.

Vedeți dar, cât de dulce și de sfânt este acest cuvânt, pentru unul fieștecare dintre noi care în viața lui a avut aceea mare fericire de a chema pe „Mama” într'ajutor.

Dar câți nu sunt de aceia, iubiți cetitori, cari supără pe „Mama”, o necăjesc îi fac zilele ce le mai are, poate puține pe acest pământ, atât de amare și grele.

O, voi, fii blestemați, cari aveți o „Mamă”, și cunoașteți bunătatea ei, de ce-i amărăți zilele? De ce o necăjiți mereu?... Nu vedeți cât este ea de chinuită?... Nu vedeți ce brazde adânci a săpat necazul și nopțile nedormite, în obrazul ei?... Aceste toate, numai pentru voi, fii nerecunoscători, cari azi, văzându-vă în starea de a putea trăi singuri, râdeți și vă bateți joc de aceea care nouă luni v-a purtat cu dureri mari în pântecul ei, iar apoi ani

dearândul v-a purtat pe brațele ei acum sdrobite de muncă, îngropându-și sănătatea și viața cu creșterea voastră.

Iar voi, — pui de năpărcă — nu-i stați într'ajutor.

O vedeți; bătrână, slăbănoagă vi-se pare o piatră de moară pe spatele vostru, îi doriți moarte cât mai de grabă ca să vă scăpați odată și de această sarcină grea.

O vedeți; nu-și mai poate țara picioarele dela un vecin la altul, rugându-se să o ajute; cu lacrimi în ochi își plânge necazul, iar voi, inime de piatră, nu vă înduioșați la plânsul mamei voastre sfinte.

Vail... Moare în sărăcie, o mamă care și-a crescut patru copii, acum oameni în putere și cari nu vreau nici să știe că le-a fost mamă...

Mamă! sfântă și de primit este jertfa ta în fața Părintelui Cerese.

Și eu scriitorul acestor rânduri, am și eu o Mamă ca fiecare dintre voi, iubiți cetitori, dar eu caut mereu, să nu o amărăsc pe Mama, căci ea este tot ce am mai scump din lume. Mă gândesc mereu la ea și în rugăciunile mele de seară și dimineața, îi cer mereu dela înduratul Dumnezeu, sănătate și viață îndelungată, căci eu numai atunci mă simt fericit când sunt cu Mama.

Acei, cari aveți Mamă, dar nu o cinștiți,

nu o iubiți cu iubirea de Mamă, aceia nu sunteți fiii ei, sunteți — pui de năpărcă. —

Doamnel... cât n'ar da bieții orfani de mamă, cari știu și acum cunosc iubirea ei, ca să aibă și ei o Mamă.

Iubirea de Mamă este cea mai sfântă iubire.

Dragostea Mamei este nestrămutată.

Te ciartă din iubire.

Te muștră din dragoste.

O! tu sfântă Mamă, câți te necăjesc pe tine, câte suferi tu, dar le învingi toate numai prin dragostea ta, numai prin iubirea ta față de fiii tăi, cari azi îți doresc ție moarte cât mai de grabă.

Mama mea dulce și scumpă, spre tine îmi ridic glasul meu și-ți cânt:

Pe brațul tău m-ai legănat,
Atâta vreme, ne'ncetat,
Iubită, scumpă Mamă!...

Tu singură m'ai îngrijit,
De foc și apă m'ai ferit,
Iubită, scumpă Mamă!

Azi, când sunt mare — și mai cresc,
Mai mult ca ieri când te iubesc,
Iubită, scumpă Mamă!...

Apostolia unui orb

— Sau cum s'arată mâna lui Dumnezeu într'o năpastă grea —

Vestitorii dreptei credințe, din orașul Kayling al Chinei, de câțiva ani încoace, sunt martorii unui fapt pe cât de mișcător, pe atât de îmbucurător. Au luat în grijă un biet tânăr orb, fără să se aștepte la nu știu ce dela el. Dar n'a trecut prea multă vreme și s'au convins că mila lor e răsplătită din belșug într'un chip la care nici când nu s'ar fi gândit.

Să tot fie cinci ani de-atunci. Tânărul chinez, cu numele Vong Cing Clong, umbra la o școală mai înaltă ca să-și facă și el un rost mai de seamă în sânul neamului său. Căci minte bună avea. Și dragoste de învățătură așiderea. Nu-i însă cum vrea omul, făr' cum vrea Domnul. Și-a pierdut vederea și cu asta: gata și cu școala și cu planurile de viitor.

Gata cu planurile cari și le făurise el. Pentru că Dumnezeu avea altele; mai spinoase dar mai alese. Cel lovit de mâna sorșii, deși păgân încă, n'a cărtit împotriva cerului ci s'a gătit pe răbdare lungă. Nu putea să știe ce-o să mai fie. Aștepta însă, împăcat cu voia lui Dumnezeu, ceea ce erau să urmeze.

Intr'aceea s'a rugat de-un prieten creștin să-l ducă și pe el la școala creștină, s'asculte învățătura lui Hristos. Pasul acesta înseamnă o cotitură nouă în viața lui. Așa-i plac celea auzite că cere numai decât să fie primit și el între catehumeni (păgâni cari se gâtesc să îmbrățișeze creștinismul). Dorința lui pornia din inimă. Cum era să nu fie împlinită?

Dar aici o mare greutate: cum să învețe catehismul un orb? Altă lume poate s'er fi spăriat de o pledecă asemenea acestuia. Nu însă Părinții misionari. Dragostea-i iscoditoare. Și ce dragoste-i mai mare ca iubirea de suflete? Au pus copiii din familiile chineze creștine să cetiască și să recetiască, cu glas înalt, catehismul, cât să-l poată învăța pe de rostul, noul și greu încercatul lor tovarăș de școală. Ceeace acesta a și făcut cu tot sufletul și cu plăcere, ca apoi să se poată boteza.

După botez s'a reîntors în satul nașterii sale cu gândul să-l întoarcă pe toți la legea lui Hristos. A trebuit să învețe însă și din pățania proprie cât de adevărat e cuvântul Domnului că nici un profet nu-i primit în patria sa. Pe dânsul nu l-au primit nici cei din familia părintească, pentru că îl puseseră să le ajute la pregătirea de fel de fel de scule pentru slujba idolească, lucru pe care el n'a vrut să-l facă odată cu capul. Încotro era acum să se îndrepte, dacă nu spre casa Părinților misionari?

Aceștia l'au primit cu drag. Nu lasă ei pe drumuri suflet păgân și dușman, dar mi-te un creștin! Apucat în lăcașul milei, Cing-Clong s'a gândit că-i păcat să peardă vremea înzadar. S'a rugat să-l lase și pe el în școala de cateheți (mireni dascăli de religie, cum s'ar sice). L'au lăsat. Și bine au făcut. Căci odată bine stăpân pe învățătura Legii Domnului, a început s'o vestiască cu tot focul inimii sale calde și curate. Și, precum scrie gazeta Sfântului Părinte din Roma, glasul său acum e ascultat de multă lume, căci e meșter mare în cuvânt, cât își întrece toți tovarășii cateheți. Și darul celui de sus e cu dânsul. Nu trece zi să nu fie cercetat în chiliața sa săracă ba de-un păgân, ba de altul, să-l ceară sfatul. Și mare este numărul acelor cari în urma celor auzite din gura lui, au părăsit legea păgânească, îmbrăcând haina nepătată și dumnezeiască a sfântului botez. Cât de mare este trecerea lui la cei lipsiți încă de lumina credinței și cu câtă dragoste-i încunjurat de atâția dintre ei, s'a vădit și acum, cu prilejul marilor

serbări naționale din vară, când tot chinezul — del ca tot Românul, — ține s'arete și ei cum e aia să-și faci un pic de voie bună pe lângă un strop de beaură. Ei bine! Lume peste lume a lăsat în acele zile chefurile și petrecanile cu chiote și scuturături, și a venit s'asculte vorba domoală și luminată a catehiztului creștin orb, care nu lasă înmormântare la care să nu alerge să cuvânteze despre moarte și nemurire, lăsând urme neșterse în inimile ascultătorilor.

Cu adevărat: mare este Domnul și minunat foarte. Și toată făptura să laude numele Lui, căci sfânt este, și toate spre binele nostru și mărirea sa le rândulește. Orbla trupească a lui Vong Cing-Clong i-a adus acestuia lumina sufletului, și printr'insul multor altora le-a venit mângălere și mântuire.

Mariș Barbu-Bănățeanu

Minunea dela mănăstirea Radna

La Radna este o mănăstire a călugărilor franciscani, la care în fiecare an pela Sântă-Măria-mare se adună credincioși mulți, din toate părțile țării și se roagă cerând ajutorul Preacuratei Fecioare Maria. În anul acesta a mers și o femeie cu fetița ei de 11 ani, dintr'un sat al județului Hunedoara, Fetița era mută din naștere și mult au umblat părinții pela doctori să-și poată vindeca copila. Dar înzadar. Pe urmă s'au hotărât să meargă la Radna și să se roage Preacuratei Fecioare să le vindece copila. Și rugăciunea lor a fost ascultată, căci pe când credincioșii între cari era și mama cu copila, urcau calea crucii, rugându-se, copila, care până atunci n'a putut rosti nici un cuvânt, dintr'o dată a strigat: „Mamă! Maria!“ și apoi a început să vorbească.

Cereți totdeauna cu încredere ajutorul Preacuratei Fecioare Maria și Ea vă va ajuta de bună seamă.

Când vor fi alegerile comunale și județene

Ministrul treburilor din Iauntru ale țării vrea să schimbe unele puncte din legea de buna rânduire a satelor. Pentru aceasta a și făcut un plan pe care Camera deputaților îl va vota chiar în zilele acestea.

După acest plan de lege, consiliile sătești vor fi compuse din:
8 membrii în satele cari au până la 1000 locuitori;

10 membri în satele cari au până la 2000 locuitori;

12 membrii în satele cari au până la 3000 locuitori;

14 membrii în satele cari au până la 4000 locuitori;

16 membrii în celelalte sate, ori care ar fi numărul locuitorilor.

Primarul este ales pe listă deosebită și peste numărul consilierilor.

El poate candida însă și pe lista consilierilor și în cazul când va fi ales în amândouă locurile, va rămânea, după cum va dori, ori numai primar ori numai membru în consiliu.

Ajutorul de primar e ales de consiliu dintre membrii din sânul său.

Consiliile interimare de acum, rămân în slujbă până la noui alegeri.

Alegerile se vor face după 3 luni, dela aducerea legii acesteia.

Deprinderi sufletești pentru preoți.

În săptămâna aceasta s'au ținut la Mitropolia dela Blaj deprinderi sufletești pentru preoții din Arhidieceza Blajului. Au luat parte la acestea deprinderi sufletești vre-o 80 de preoți, cari au ascultat predicile ținute de Păr. călugăr Augustin Pop dela Mănăstirea Bixadului. La sfârșit toți preoții s'au spovedit și s'au cuminecat. În săptămâna viitoare se vor continua acestea deprinderi sufletești, luând parte iarăși un alt rând de aproape o sută de preoți.

Regina Maria a călătorit cu aeroplanul la Karlsbad.

Maiestatea Sa Regina Maria, care se afla la Moedling, la Arhiduceasa Ileana, a plecat cu aeroplanul la Karlsbad. Aeroplanul a fost condus de Arhiducele Anton, ginerele Maiestății Sale. La Karlsbad Maiestatea Sa se va întâlni cu Alfonso, fost rege al Spaniei, care va fi nașul copilului Arhiducesei Ileana și se vor înțelege asupra botezului.

Primire la Sf. teologie.

Preaveneratul Consistor mitropolitan, în ședința pe care a ținut-o în 17 August a primit la sf. teologie 16 tineri cari au făcut bacalaureatul în primăvara anului acesta. Au cerut 73 de tineri să fie primiți la sf. teologie și să se facă preoți, însă nu s'au putut primi numai 16 inși, fiind numai atâtea locuri goale. Iată și numele celor primiți: Aurel Leluțiu, Octavian Barna și Liviu Pandrea, cari vor fi trimiși la teologia din Roma, apoi Vasile Abușan, Vasile Băcilă, Vasile Biriș, Ioan Cipariu, Ioan Mihailu, Ioan Mihăițan, Ioan Pădurean, Ionel Pădurean, Nicolae Pepine, George Radu, Simion Șarlea, Teodor Tripsa și Laurean Țălnariu, cari vor rămânea la teologia din Blaj.

Lindbergh are alt fecior.

Sofia lui Lindbergh, vestitul sburător american, al cărui copil a fost răpit și nu l-s'a mai găsit decât cadavrul, a născut un fecior sdravăn și frumos. Părinții de teamă să nu fie și acesta răpit, au pus aspră pază în jurul casei. Mai mulți păzitori veghează ziua-noaptea pe lângă casă și doi câni mari și foarte răi dau veste îndată ce se apropie cineva de casă.

Cărămizi de pale.

S'a născocit un fel de cărămidă așa de ușoară, încât înoată pe apă. Nu prinde umezeală, nici nu ia foc. E făcută din paie. Cu astfel de cărămizi se pot clădi case de zeci de ori mai înalte ca celea americane, cari au zeci de etaje.

Răsbolu crâncen între două familii.

În comuna Popești de lângă Cluj sunt două familii fruntașe, anume familia Drăgan și familia Sabău. Între acestea două familii este o dușmănie de moarte, care s'a început înainte de aceasta cu 120 de ani. În aceasta vreme într'una s'au certat, și și-au prădat una altuia averea și s'au omorât. Peste 40 de inși au fost omorâți din amândouă familiile. Numai acum câțiva ani a fost omorât un membru al familiei Sabău. În săptămâna trecută flăcăul Ioan Sabău a omorât pe Ioan Drăgan, flăcău al familiei Drăgan. Sabău l'a căutat pe Drăgan mai întâiu la biserică, dar nu l'a găsit și atunci a mers la câmp, unde Drăgan păzea niște vaci. Din întâmplare Dră-

gan dormea, iar Sabău fără să se socotească mult, a luat o țepușe dela car și l-a lovit de două ori în cap, sdrobindu-i capul. După această ispravă Sabău s'a reîntors acasă și s'a culcat, ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic. Seara, târziu, când părinții au văzut că Drăgan nu se mai reîntoarce cu vacile, au mers să-l caute. L'au găsit mort, țapăn și plin de sânge. Înștlinându-se postul de jandarmi și fiind bănuît Sabău, acesta a fost arestat. Strâns cu ușa Sabău și-a recunoscut vina. De aceea sub pază puternică a fost dus la Cluj, unde l-se va face judecata.

Cum putem avea pătrunjel iarna.

Uscăm frunze de pătrunjel verde încă din vară. După ce frunzele s'au uscat bine, le punem într'un borcan de sticlă pe care-l astupăm bine. Dacă borcanul are vre-o răsufătoare de aer, tot mirosul pătrunjelului va pieri și atunci nu mai e bun.

Omorâți de o mașină de împlătit.

În comuna Corlătești, județul Prahova s'a întâmplat o mare nenorocire, din cauza unei mașini de împlătit. Anume fiind locomotiva prea înflerbântată, a crepat rânind vre-o 16 muncitori, cari se găslau prin apropiere. Dintre răniți, 6 au fost duși la spital, unde unul a murit, iar trei sunt în primejdie să moară.

A înșelat statul cu 11 milioane lei.

La vama din Timișoara mai mulți negustori de grâu au declarat, că au trecut peste graniță 22 șlepuri cu grâu și făină. Negustorii au încasat pentru a ceasta dela stat suma de 11 milioane lei drept primă de export. La urmă s'a adeverit că negustorii n'au trecut peste graniță nici un bob de grâu, ci în tovărășie cu funcționarii dela vamă, au înșelat Statul. Țara nu va scăpa de hoști până nu va face o lege, care să-i pedepsească cu moartea.

Un fecior își caută părinții după 11 ani de rătăcire.

În zilele trecute s'a înfățișat înaintea poliției din Brașov, un fecior de 17 ani cu numele Pavel Chiru, flămând și desbrăcat gol. A spus poliției că acum 11 ani, a plecat împreună cu părinții la București să caute de lucru. Pe ulițele din București, fiind lume multă s'a rătăcit și s'a pierdut de părinți. A fost luat de un sătean din comuna Zădăriciu, jud. Vlașca. A stat la el 5 ani, apoi, a fost alungat. După ce a vagabondat mai multă vreme, a ajuns în slujbă la săteanul Dinclu Mihalache din Dudești, jud. Ilfov. După o slujbă de câțiva ani și acesta l-a alungat fără să-i plătească un ban. A plecat pe jos la Brașov nădăjduind că își va găsi părinții. Din cauza drumului prea lung și din cauza că oamenii nu s'au prea milostivit spre el, când a cerut o bucată de pâine, feciorul a ajuns la Brașov flămând și fără haine. Șeful de poliție a dat poruncă să fie îmbrăcat și a dat veste peste tot locul ca să-i găsească părinții.

A murit fiindcă a beut oțet. Copilul Ioan Sabău, în vârstă de 3 ani, fiul lui Simion Sabău din comuna Căuaș, județul Someș, din greșală a beut spirt de oțet. Micul copil simțindu-se rău a fost dus la Spitalul din Șimleul Silvaniei, unde însă după câteva ceasuri de chinuri grozave a încetat din viață. Nu lăsați copiii să beie beuturi rele și stricăcioase.

Două cafenele, vândute la licitație pentru că nu și-au plătit impozitele. În Cluj sunt două cafenele mari și frumoase, Metropol și Ferdinand cari nu și-au putut plăti impozitele. Din cauza aceasta, Adminis-

trația financiară le-a vândut la licitație, pe cea dintâi pentru 105 mii lei, deși valoarea se ridică la un milion și jumătate lei, iar pe a doua pentru 95 mii lei, deși prețuește peste un milion lei.

Un obuz omoară un copil. Locuitorul Ioan Oncescu din comuna Gemenea județul Dâmbovița, încă de pe vremea războiului avea un obuz mare, pe care îl întrebuița la sdrobitul sării. Soția sa Maria, după ce a sdrobit sare, a pus obuzul pe vatră unde ardea focul. Obuzul încălzindu-se a explodat, ruinând toată casa, omorând pe un copil, iar femeia și trei copii, cari se aflau în apropiere, au fost greu răniți. Nu umblați niciodată cu obuze, căci nu știți ce puteți păți.

Cum se poate apăra grăul de rugină

În celea mai multe părți ale țării, grăul a fost nimicit de rugină. Cauza iviri acestei boale a fost mai întâi iarna prea lungă, care a făcut să întârzie creșterea grăului. Ploile prea multe din primăvară, încă au întârziat înflorirea grăului.

Rugina a nimicit mai ales grânele sămănate târziu. Au mai fost nimicite și grânele sămănate prea des, precum și celea pline de buruieni și celea de prin văi.

Pentru ca grăul să fie apărat de rugină trebuie să se samene toamna cât mai de vreme, pentru ca să se poată desvolta înainte de ivirea ruginii. Când se ivește rugină, bobul trebuie să fie deplin format, pentru ca să nu-l mai poată strica.

E bine, ca grăul să fie sămănat după bucate cari se culeg de vreme, cum e ovăsul, borșagul, rapița, fasolea, mazărea, linte și altele. Să nu să samene grău după porumb, fiindcă e prea târzie sămănarea.

Nu e bine să se samene grăul prea des căci rugină îl utacă ușor. Grăul trebuie sămănat cât mai rar și de o potrivă peste tot locul. Acest lucru se poate face numai dacă se sămăna cu mașina.

Afară de aceea, grăul de sămăna trebuie să fie cât mai curat. Grăul plin de buruieni n'are nici preț și e primejduit și de rugină.

Cel mai bun grău de sămănat este acela care se coace de vreme. Acest grău niciodată nu e atacat de rugină.

Economii să fie totdeauna cu băgare de seamă și să samene grău curat și cât mai de vreme. Acest grău nu e atacat de rugină și roada totdeauna e asigurată.

Poamele

Poamele sunt o hrană minunată pentru vremea caldă a vremii. Măncarea poamelor e și bună și rea. Prea multe poame strică stomacul. Celea ne coapte nu sunt sănătoase. Celea nespălate bine, ne pot da boale grele, prin germenii de boale ce au pe ele.

Poamele se mănâncă cu coajă cu tot, fiindcă coaja cuprinde multă putere de sănătate.

Sunt mai multe feluri de poame: poame cu zahăr, cum sunt strugurii, smochinele, Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

curmalele și bananele; poame cu acraidă cum sunt agrașele, fragile, gutuiele, merele, portocalele și lămâiele; poame oleioase, cum sunt alunele, nucile și migdalele.

Unele poame curăță sângele, cum sunt lămâia și strugurii; altele ajută ieșirea regutată afară, cum sunt merele, bananele, smochinele curmalele și portocalele. Unele poame sunt bune împotriva dospirii mâncării din mațe, cum sunt merele, fragile, merele, strugurii și lămâiele; altele poame ajută la tusa ca marmelada de mere, compotul de smochine. Poamele sunt și hrănitore, fiindcă cuprind multe săruri, ca fier, potaș, var, magnezie. Astfel de poame sunt merele, strugurii, cireșele, lămâiele.

Poamele lucrează și asupra nervilor, ațită pofta de mâncare și înlesnesc umblarea sângelui prin trup. Așa sunt strugurii, merele, lămâiele și portocalele.

În vreme de vară e bine ca fie cine să mănânce poame cât mai multe. Poate să facă și un fel de încercare de leuire — o cură — cu poame. În aceasta vreme însă, trebuie să se ferească de beuturi bețive, de ceaiu și de cafea.

Guvernul a încheiat un împrumut în Elveția

Guvernul nostru a încheiat un împrumut cu un consorțiu de bănci din Elveția. Valoarea împrumutului este de 30 milioane franci elvețieni, adică 1 miliard 625 milioane lei. Acest împrumut poate fi sporit până la 70 milioane franci elvețieni, adică 2 miliarde 275 milioane lei.

Împrumutul se ia pe numele Casei pădurilor.

Se plătește după împrumut o dobândă pe an de 4 și jumătate la sută, iar cu toate cheltuielile dobânda se urcă aproape la 5 la sută.

Împrumutul se ia pe timp de 2 ani și jumătate.

Încheierea acestui împrumut este de mare însemnătate, pentru că se dovedește că străintătatea are încredere în țara noastră, afară de aceea, greutățile mari dela noi din țară încă se vor mai putea ușura.

Desăvârșirea Reformei Agrare

În multe locuri încă nu s'a isprăvit cu lucrările de reformă agrară. Pământul trebuie măsurat și intabulat. Pentru acestea lucrări trebuie bani. Banca Națională a dat Direcțiunii cadastrului suma de 54 milioane lei, din care se vor putea plăti toate cheltuielile ce se vor face cu măsurarea, comasarea și intabularea pământului. În chipul acesta reforma agrară va fi cu totul desăvârșită.

Invoiala de negoț cu Austria

În zilele acestea a fost încheiată o nouă invoială de negoț între România și Austria. Aceasta invoială dă dreptul României să vândă Austriei în toată săptămâna 840 capete de vite și 10 vagoane carne. În schimb Austria va face României înlesniri de vamă la mai multe mărfuri. Invoiala poate fi desfăcută ori și când, trebuie însă ca desfăcerea să fie înștiințată înainte cu o lună.

Redactor: IULIU MAIOR.